

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2**

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ.: 176 71, Καλλιθέα

Πληρ.: ...

Τηλ.: 213 1604...

Fax: 213 1604567

Καλλιθέα, 22/3/2016

Αριθμός απόφασης: 35

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρ. 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

β. Των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Φ.Ε.Κ. 170/Α'/26.7.2013), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν από 17/10/2015 (ν.4337/2015 - ΦΕΚ Α' 129/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων.

γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ Α' 178/29.8.2014).

2. Τις διατάξεις της με αρ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ 3367/31.12.2013, Τεύχος Β') «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β' 55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014.

4. Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/31.12.2013 (Φ.Ε.Κ. 54/Β'/16.1.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του

- ν. 4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ. 1038/30.1.2015 (Φ.Ε.Κ. 239/Β'/17.2.2015) Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων.
5. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
6. Την υπ' αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ 975/τ. Β'/17.4.2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης» του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
7. Την ΠΟΛ. 1144/3.07.2015 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών για την «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».
8. Την υπ' αριθ. ... πράξη της Δ.Ο.Υ. Κατερίνης για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος του αγροτικού συνεταιρισμού με την επωνυμία «...», σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4172/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.
9. Την από ... Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Κατερίνης, σχετικά με τον ως άνω συνεταιρισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4172/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.
10. Την από ... ενδικοφανή προσφυγή του ως άνω συνεταιρισμού, με τα συνημμένα σε αυτή, που μας διαβίβασε η Δ.Ο.Υ. Κατερίνης με το υπ' αριθ. ... διαβιβαστικό κατά της υπ' αριθ. ... πράξης της ως άνω ελεγκτικής αρχής για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου.
11. Την από ... εικόνα της ως άνω εταιρείας από το σύστημα TAXIS.
12. Την από ... εισήγηση του Τμήματος Β2 της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επί της από ... και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγής, την οποία μας διαβίβασε η Δ.Ο.Υ. Κατερίνης και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της αίτησης, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Ο αιτών συνεταιρισμός, με την υπό κρίση προσφυγή και για τους λόγους που επικαλούνται σ' αυτή, ζητά την ακύρωση της υπ' αριθ. ... πράξης της Δ.Ο.Υ. Κατερίνης για την εφαρμογή των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου του άρθρου 46 του ν.4172/2013 σε βάρος του.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων, οριζόταν ότι σε περιπτώσεις που η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια

των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των 150.000 ευρώ ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ.1 του άρθρου 55 του Κώδικα εφόσον η αξία των συναλλαγών των φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει αθροιστικά το ποσό των 300.000 ευρώ, μπορεί, βάσει Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου να επιβάλλει προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα, άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 όπως ισχύουν, ορίζεται ότι για πράξεις που εκδίδονται από 1.1.2014: *«ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...»*.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) εμπροθέσμως και παραδεκτώς ασκείται η παρούσα προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, οι τρεις πρώτοι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος περί μη ύπαρξης ευθύνης για μη απόδοση φόρων, πλημμελούς αιτιολογίας της έκθεσης ελέγχου και παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου για τις ελεγχόμενες χρήσεις δεν εμπίπτουν στα πλαίσια εξέτασης της ορθής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 και αλυσιτελώς προβάλλονται, καθ' όσον για την επίλυση της διαφοράς που ανέκυψε από την επιβολή των ανωτέρω μέτρων δεν ερευνώνται λόγοι σχετικοί με την τέλεση των παραβάσεων, άλλα εξετάζεται μόνον αν, ενόψει των διαπιστώσεων του ελέγχου και των πιθανολογούμενων παραβάσεων, όπως απαριθμούνται στην σχετική διάταξη, δικαιολογείται η επιβολή τους.

Επειδή, ο τέταρτος ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παράβασης του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης είναι απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος, διότι με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999) ορίζεται ότι: « Αν η λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος, είναι, κατ' εξαίρεση, δυνατή η, χωρίς προηγούμενη κλήση του ενδιαφερομένου, ρύθμιση. Αν η κατάσταση που ρυθμίστηκε είναι δυνατόν να μεταβληθεί, η διοικητική αρχή, μέσα σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών, καλεί τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, οπότε προβαίνει σε τυχόν νέα ρύθμιση. Αν η πιο πάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, το μέτρο παύει αυτοδικαίως, και χωρίς άλλη ενέργεια, να ισχύει ...».

Με βάση τα προαναφερθέντα και με σκοπό την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, παρασχέθηκαν οδηγίες με την ΠΟΛ 1103/20.4.2012 Εγκύκλιο της Διεύθυνσης Παρακολούθησης Νομικών Υποθέσεων Ελέγχου και Αναγκαστικής Είσπραξης, σύμφωνα με την οποία: «...Σε περίπτωση εφαρμογής των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, τα εν λόγω μέτρα λαμβάνονται εξαιρετικά και έχουν προληπτικό και επείγοντα χαρακτήρα, ως εκ τούτου, εξαιρούνται της τήρησης του τύπου της προηγούμενης ακρόασης των φορολογουμένων, ενόψει του

σκοπού της εν λόγω διάταξης, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, ούτως ώστε να δεσμευθούν οι λογαριασμοί και οι καταθέσεις καθώς και εν γένει τα περιουσιακά στοιχεία του υπόχρεου μέχρι εκδόσεως των σχετικών τίτλων βεβαίωσης. Η προηγούμενη κλήση των προσώπων αυτών, θα ματαίωνε το σκοπό του νόμου, ο οποίος έχει αναχθεί από το νομοθέτη, επιτρεπτός κατά το Σύνταγμα, σε σκοπό επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος και θα έθετε σε κίνδυνο τα συμφέροντα του Δημοσίου.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις ... η αρμόδια για την εφαρμογή των μέτρων φορολογική αρχή οφείλει να επιδίδει με απόδειξη στον υπόχρεο, σε βάρος του οποίου εφάρμοσε τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, κλήση προς επιγενόμενη ακρόαση για τις διαπιστώσεις που καταγράφηκαν στην Ειδική Έκθεση ελέγχου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία εφαρμογής των μέτρων».

Στη προκειμένη περίπτωση, η Δ.Ο.Υ. Κατερίνης ορθώς ακολούθησε την διαδικασία της επιγενόμενης ακρόασης όπως αποδεικνύεται από τη υπ' αριθ. .../19.10.2015 συνημμένη κλήση προς ακρόαση, η οποία επιδόθηκε στον Πρόεδρο του συνεταιρισμού στις 23/10/2015 και στην οποία ο προσφεύγων ανταποκρίθηκε με το υπ' αριθ. ... υπόμνημα.

Επειδή, ο πέμπτος ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας λόγω εφαρμογής των διασφαλιστικών μέτρων σε ολόκληρη την περιουσία του καθώς και λόγω, σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΚ, της άρρηκτης σύνδεσης της φύσης των παραβάσεων με την λήψη μέτρων όπως η συντηρητική κατάσχεση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθ' όσον ο νομοθέτης στην παρ. 1 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 διαχωρίζει την συντηρητική κατάσχεση ως μέτρο διασφάλισης των οφειλών του Δημοσίου, για την οποία θέτει ως προϋπόθεση εφαρμογής της την ύπαρξη εκτελεστού τίτλου του άρθρου 45 του Κώδικα, από τα διασφαλιστικά μέτρα της παρ. 5 του ίδιου άρθρου και νόμου.

Τα εν λόγω μέτρα έχουν άμεσο και επείγοντα χαρακτήρα και μπορούν να εφαρμοστούν βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, με την διαπίστωση των παραβάσεων της φοροδιαφυγής, βάσει Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου, ακόμη και αν δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία του ελέγχου και δεν έχουν εκδοθεί καταλογιστικές πράξεις.

Επιπροσθέτως, η επικαλούμενη εκ μέρους του «αναλογικότητα» μεταξύ της διοικητικής κύρωσης και των διαπραχθεισών παραβάσεων, είναι προφανώς αβάσιμη διότι τέτοια σχέση «αναλογικότητας» δεν καθορίζεται από τις διατάξεις. Είναι γνωστό δε ότι στο φορολογικό δίκαιο οι διατάξεις ερμηνεύονται «γραμματικά» και όχι «αναλογικά». Τα επιβαλλόμενα μέτρα έχουν απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και η Διοίκηση προβαίνει σε διαπιστωτικού χαρακτήρα αποτίμηση των πραγματικών περιστατικών και υπαγωγή τους στον κανόνα δικαίου πριν την εφαρμογή των διατάξεων. Είναι προφανές δε ότι με βάση τα προαναφερθέντα, τα μέτρα που λαμβάνονται από την Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, ο οποίος έγκειται στην εξασφάλιση της διατήρησης των περιουσιακών στοιχείων του παραβάτη, ώστε να καταστεί δυνατή η ικανοποίηση των φορολογικών αξιώσεων του

Δημοσίου κατ'αυτού, προτού αυτός προλάβει να μεταβιβάσει τα περιουσιακά του στοιχεία και να αποσύρει τις καταθέσεις του, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα (σχετ. ΣτΕ 1149/88, ΣτΕ 4050/90, ΣτΕ 3112/90, ΣτΕ 2775/89, ΣτΕ 2297/2015).

Επίσης, από το κείμενο της διάταξης προκύπτει αδιαμφισβήτητα ότι ο προσφεύγων έχει κάθε δυνατότητα πίστωσης και χρήσης των τραπεζικών καταθέσεων και λογαριασμών του, οι οποίοι δεν δεσμεύονται εξ ολοκλήρου, ενώ μεταξύ των πιστοποιητικών που απαγορεύεται να χορηγούνται στους φορολογούμενους – παραβάτες, σε περίπτωση λήψης των ανωτέρω μέτρων σε βάρος τους, περιλαμβάνονται περιοριστικά και μόνο αυτά που απαιτούνται για την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων και τα οποία με κανέναν τρόπο δεν οδηγούν στην οικονομική εξόντωση αυτών, αφού τα στοιχεία αυτά δεν προσημειώνονται, κατάσχονται ή εκπλειστηριάζονται και έχουν τη δυνατότητα να τα διαχειριστούν με κάθε τρόπο.

Επιπροσθέτως, όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω, η εφαρμογή των μέτρων συνδέεται άρρηκτα με την διαπίστωση παραβάσεων φοροδιαφυγής, έτσι όπως αυτές ορίζονται στις περιπτώσεις β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των 150.000 ευρώ, δηλαδή με παραβάσεις που σχετίζονται με την φορολογία του ΦΠΑ, οι οποίες, όπως προαναφέρθηκε, δεν αμφισβητήθηκαν από τον φορολογούμενο με ενδικοφανή προσφυγή κατά των καταλογιστικών πράξεων και τα ποσά φόρων και προστίμων που προέκυψαν έχουν ήδη οριστικοποιηθεί.

Επειδή, ο έκτος ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί πλημμελούς εφαρμογής της ΠΟΛ 1038/2015 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων λόγω μη εξαίρεσης από την δέσμευση των ανέγκλητων τραπεζικών λογαριασμών που τηρεί ο συνεταιρισμός και αφορούν είσπραξη ΦΠΑ είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος διότι βασίζεται σε λάθος ερμηνεία της περ. ε', της παρ. 2 του άρθρου 3 της ΠΟΛ 1282/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει με την ΠΟΛ 1038/2015, καθ' όσον το εν λόγω άρθρο αναφέρεται σε περιπτώσεις μη εφαρμογής των μέτρων, όπως είναι και αυτή των ανέγκλητων λογαριασμών που τηρούν οι συνεταιρισμοί και όχι σε περιπτώσεις μη επιβολής των μέτρων. Δηλαδή τα μέτρα επιβάλλονται κανονικά με την πράξη διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου που εκδίδει η φορολογική αρχή και το εκάστοτε πιστωτικό ίδρυμα, στο οποίο τηρείται ο ανέγκλητος λογαριασμός, είναι υποχρεωμένο, βάσει της ανωτέρω απόφασης, να μην εφαρμόζει τις εν λόγω δεσμεύσεις σε αυτόν.

Επειδή, ο τελευταίος ισχυρισμός περί ανεπανόρθωτης βλάβης κρίνεται απαράδεκτος και ως εκ τούτου απορριπτέος, αρχικώς διότι η ανεπανόρθωτη βλάβη δεν αποτελεί στοιχείο εξέτασης της ενδικοφανούς προσφυγής αλλά εξετάζεται ξεχωριστά με αίτημα αναστολής που κατατίθεται ταυτόχρονα με την ενδικοφανή προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του 4174/2013 και αφού προσκομισθούν τα απαραίτητα δικαιολογητικά, όπως αυτά προβλέπονται στην ΠΟΛ 1002/2013 Απόφαση του ΓΓΔΕ. Κατά δεύτερον, ο προσφεύγων ουδόλως έθεσε υπ' όψιν της Υπηρεσίας μας πραγματικά περιστατικά σε σχέση με τις εν προκειμένω συντρέχουσες ειδικότερες

προϋποθέσεις επιβολής των διασφαλιστικών μέτρων, και δη ως προς το σύνολο και το ύψος των δεσμευθεισών με την επίδικη πράξη της φορολογικής αρχής καταθέσεών τους, οπότε και μόνον θα μπορούσε να διακριβωθεί εάν η επιβολή των ως άνω μέτρων, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, έχει οδηγήσει στη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων τους προδήλως δυσαναλόγου ύψους σε σχέση με το ύψος των αποδοθεισών σε αυτούς φορολογικών παραβάσεων, η δε τυχόν σοβαρή οικονομική τους βλάβη, αυτοτελώς ορώμενη, δεν ασκεί επιρροή στη νομιμότητα των ως άνω μέτρων.

Επειδή, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου με την υπ' αριθ. ... πράξη της Δ.Ο.Υ. Κατερίνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου σχετικά με την επιβολή προληπτικών ή διασφαλιστικών του δημοσίου συμφέροντος μέτρων, σε βάρος του αγροτικού συνεταιρισμού με την επωνυμία «...», εξακολουθούν να υφίστανται,

Αποφασίζουμε

Απορρίπτουμε την υπ' αριθ. ... ενδικοφανή προσφυγή για την ακύρωση της υπ' αριθ. ... πράξης της Δ.Ο.Υ. Κατερίνης για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου που εφαρμόστηκαν σε βάρος του αγροτικού συνεταιρισμού με την επωνυμία «...», με Α.Φ.Μ.:..., έδρα: ... Τ.Κ.: ..., αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ. Κατερίνης, αντικείμενο εργασιών: ..., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ίσχυαν πριν τη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (ΦΕΚ 129 Α'/17.10.2015) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 22 της από 24.12.2015 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου.

Με εντολή του Προϊσταμένου
της
Διεύθυνσης Επίλυσης
Διαφορών

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ

Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της, με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από την λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (αρθρ. 126, ν. 2717/1999).